REFERAT

TEMA:

„EVALUAREA COMPETENȚELOR CHEIE LA ȘCOLARII MICI”

PROF. ÎNV. PRIMAR : BAROIAN CONSTANTIN

1. De la cunoștințe la competențe în educație

Nu putem înțelege importanța curriculumului centrat pe competențe, dacă nu înțelegem tot cee ace implică conceptual, methodologic și acțional termenul de competență.

Conceptul de ,,competență" este definit în diverse moduri.

Într- o accepțiune largă, conceptul de competență poate fi definit ca fiind capacitatea unei personae de a mobiliza un ansamblu integrat de resurse ,,cognitive, affective, gestuale, relaționale etc. pentru a realiza o categorie de sarcini sau pentru a rezolva o familie de situații problemă.

În termini pedagogici, competența este capacitatea elevului de a mobiliza (identifica, combina și active) un ansamblu integrat de cunoștințe, deprinderi, atitudini și valori pentru a realiza familii de sarcini de învățare. În principiu, competența poate fi considerate ca o disponibilitate acțională a elevului, bazată pe resurse bine precizate, dar și pe experiența prealabilă, suficientă și semnificativ organizată. Se materializează în performanțe ale elevului, predictibile în mare măsură pe baza prestațiilor anterioare.

Competența este un potential care trebuie probat/ demonstrate de elev în situații concrete. Desprindem concluzia că: o competență este un potential; se poate afirma că un elev deține o competență anume numai dacă acel potential este probat / demonstrate / verificat în situații concrete ce aparțin unei familii de situații.

În programele din învățământul românesc această realitate este invocată prin sintagma ,,exemple de activități de învățare" oferite cadrului didactic. Această exprimare dorește să transmit mesajul că situațiile concrete în care pot fi dobândite competențele specific diferitelor discipline nu pot fi nici inventariate în integralitatea lor, pe de o parte, iar pe de altă parte se lasă libertatea cadrului didactic de a identifica el însuși alte situații concrete.

2. Succesul elevului în învățare

Pedagogia ultimului deceniu și jumătate dezvoltă idea potrivit căreia succesul elevului în învățare, în dobândirea de competențe se amplifică dacă acesta beneficiază de criteriile pe baza cărora este stabilit succesul sau insuccesul său.

3. Cele trei obiective ale educației centrate pe competențe

Introducerea termenului de ,,competență” în sistemul educational demonstrează receptivitatea acestuia față de ideile socio – economice dominante. Pe de altă parte, folosirea frecventă a cuvântului ,,competență” în lumea educației se acordă cu cerința creșterii autonomiei individului, care, astfel, este supus permanent evaluării. Este de fapt recunoscut: conceptul de ,,competență” cunoaște un success evident, major. Educația bazată pe competențe urmărește trei mari obiective:

- ✓ Să pună accentul pe competențele pe care elevul trebuie să le stăpânească la sfârșitul fiecărui an școlar și la sfârșitul școlarității obligatorii. Din această perspectivă, accentual pe cee ace trebuie să știe, mai ales să facă elevul cu cee ace știe. Rolul profesorului trebuie să fie Acela de a organiza învățarea cât mai adecvată pentru a duce elevii la nivelul așteptat.
- ✓ Să dea sens învățării, să arate elevului la ce-I servește cee ace învață el la școală. Pentru aceasta trebuie să se depășească listele de conținuturi – materii ce trebuie reținute / învățate pe dinafară.
- ✓ Să certifice achizițiile elevului în termini de rezolvare de situații concrete și nu în termeniimunei sume de cunoștințe.

Demersul de cunoaștere a elevilor presupune respectarea unor principii de bază. Aceste principia presupun cunoașterea corectă a elevului, o cunoștere care implică:

- Formularea unor concluzii fundamentate pe aprecierea obiectivă a tuturor factorilor implicați în dezvoltarea acestuia;
- Evaluare de ansamblu a datelor obținute prin investigații profunde, pe o perioadă de timp suficient de mare pentru a obține informații corecte;
- Utilizarea unor metode și tehnici cât mai obiective, bazate pe indicatori, descriptori, etaloane etc. care să elimine pe cât posibil subiectivitatea aprecierilor.

4. Evaluarea competenței școlare

O competență nu se poate dezvolta decât punând elevul în contact cu situații concrete , în care acesta încearcă să mobilizeze resursele sale. Competența este un potential care trebuie probat de elev în situații concrete. Instrumentele de evaluare sunt bine cunoscute de fiecare cadru didactic și sunt folosite de acesta în mod frecvent. Iată cîteva instrumente:

-proiectul, chestionarul, interviul, observația, măsurarea nivelului de participare, analiza produselor activității, discuții de grup cu elevii, rapoarte ale celor care învață, jocul de rol, jurnalul.

Probele de cunoaștere a dezvoltării vizează măsurarea comportamentului subiecților în vederea stabilirii unui diagnostic pe baza căruia se poate formula un prognostic asupra evoluției viitoare.